

L'UCE encara el repte d'arribar a les noves generacions

La 38a Universitat Catalana d'Estiu a Prada, al llarg dels anys, ha estat una trobada de referència als Països Catalans. Enguany, el relleu generacional, la precampanya electoral i el nou impuls donat a l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans han marcat els deu dies més curts del mes d'agost a la Catalunya Nord.

D'esquerra a dreta, Joan Puigcercós (ERC), Antoni Castells (PSC), Joandomènec Ros, rector de la universitat, Felip Puig (CiU) i Joan Boada (ICV), en una xerrada a la UCE.

La Universitat Catalana d'Estiu (UCE) d'enguany volia ser, en molts sentits, un veritable repte. Primer de tot, l'edició 2005 havia acabat amb un dèficit de quaranta-nou mil euros, i, durant un moment, no era segur que se mantingués l'edició d'enguany. L'equip rector va haver fins i tot

de sol·licitar al Govern de la Generalitat de Catalunya, a través del conseller Nadal, i això quan Esquerra Republicana de Catalunya ja no era a l'executiu, una reunió per trobar una solució. Solució temporal, però, ja que el Govern ha declarat que no atorgaria cap subvenció fixa, i que l'UCE ha de funcionar a base

de subvencions específiques que s'han de renovar cada any. Un altre repte consistia a igualar, com a mínim, l'èxit de l'edició del 2005, en què el nombre d'alumnes, de professors, i d'activitats va ser excepcional. La transmissió generacional, amb projectes com són el nou Centre d'Estudis Transfronterers Pau Casals o la vinguda de l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans, era per fi una de les apostes més importants d'aquesta 38a edició de l'UCE.

Assistència satisfactòria. Aquest darrer objectiu sembla haver estat aconseguit, amb alguns matisos. Evidentment, és molt satisfactori veure que els menors de vint-i-sis anys ocupen una part especialment nombrosa de l'assistència a l'UCE, amb un 48%. Però aquestes xifres són considerablament influïdes per la presència de l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans, uns seixanta joves de divuit a vint-i-sis anys. D'altra banda, si els joves adults queden molt representats, la generació precedent, les persones de vint-i-sis a quaranta anys, són poques, amb un 17% del total. La participació general, en canvi, va ser molt bona, amb una estabilitat quant a d'alumnat: el penúltim dia de l'UCE, les xifres provisionals comptaven 846 estudiants passats per la Universitat, o sigui, vuit més que l'any precedent. La procedència de la gent matriculada també s'ha reequilibrat una mica, amb un augment important de representants del País Valencià, que arriben a un 8,16%, quan tot just representaven el 2% dels últims anys. El Principat (64%), les Illes Balears (13,21%) i Catalunya Nord (12%) hi eren lògicament presents, i la participació d'Andorra, de l'Alguer i de la Franja va ser escassa però significativa: amb un total del 2,34% dels inscrits. Una baixada es va notar en el nombre de professors, que van passar dels tres-cents quaranta-set del 2005 a dos-cents vuitanta-quatre, conseqüència de la rebaixada del pressupost. L'oferta d'activitats malgrat tot era bastant im-

portant, amb una mitjana de tretze possibilitats diferents de classes, conferències, xerrades o tallers, per hora.

Classes destacables. La lleugera baixa en l'oferta d'activitats no va correspondre a una minva de la qualitat dels temes proposats. La política a Euskadi i la seva possible relació amb Catalunya i la celebració del centenari del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana del 1906 van protagonitzar aquesta Universitat Catalana d'Estiu.

En relació al primer tema, es van fer una sèrie de classes sobre l'actualitat i les perspectives del País Basc que van cloure un acte sobre els punts de contacte entre la reivindicació nacional basca i catalana. Els ponents van acordar que, tot i que tenen molts punts comuns, no es justifica l'admiració dels catalans pels bascs. Martxelo Otamendi, director del diari *Berria* va qualificar la forta incidència de la "basquitis" a Catalunya de "malaltia incurable". Respecte al

centè aniversari del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana del 1906, que obrí el pas a la creació de l'Institut d'Estudis Catalans l'any següent, el programa anava ben carregat, amb tres cicles de classes. Un primer va fer un balanç i va obrir perspectives sobre la llengua, l'educació i els mitjans de comunicació catalans. Un altre cicle tractava de l'especial aportació de Pompeu Fabra al mateix Congrés. Un tercer, presentava successivament quinze escriptors presents al 1906.

L'altre tema que ha marcat profundament aquests deu dies ha estat la situació política del Principat de Catalunya, amb una taula rodona en la qual representants de totes les forces polítiques, fora del PP, van exposar la seva visió sobre el període complex de que va des de l'aprovació de l'Estatut el 18 de juny fins a les properes eleccions a la Generalitat l'1 de novembre.

Tot i que aquests tres temes han estat els més destacats, també se'n poden ressaltar d'altres, com la important reflexió

sobre la natura i el medi ambient, una anàlisi de l'economia catalana, o la jornada científica sobre l'agricultura catalana. També la formació cultural ha estat altre cop l'eix vertebrador de l'UCE, amb cursos com ara un d'iniciació als Països Catalans o unes sessions molt completes relatives a la Catalunya Nord. Les ciències – nanotecnologia, química, medicina – varen tenir també espai en el programa de la Universitat.

Una novetat important. Però la gran novetat d'enguany va ser la vinguda de l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC). Uns joves músics d'arreu del país, un projecte ambiciós nascut en la perifèria del país, un director de prestigi molt implicat, en la persona de Salvador Brotons, són els elements que fan de l'OJIPC una atracció ben particular. La idea de reagrupar joves de la mateixa cultura va néixer a Mallorca el 2003. Gràcies a l'impuls del Forum Musicae – Centre de Dinamització dels Ensenyaments Musicals a les

La precampanya a l'UCE

A dos mesos de les eleccions a la Generalitat de Catalunya, la Universitat Catalana d'Estiu d'enguany tenia forçosament un gust particular, i era una atracció força especial per als polítics del Principat. Els deu dies van esdevenir una desfilada de polítics, entre els quals molts consellers del Govern de Catalunya. El punt culminant va ser l'acte sobre la situació política arran de l'aprovació de l'Estatut i de les noves eleccions. Joan Buada (ICV) declarà que el seu partit basaria la seva campanya sobre tres reptes principals: la continuïtat al novembre, amb un govern d'esquerra per superar, per fi, "els vint anys de règim pujolista", la modernització i l'impuls de l'estat de benestar i una modernització ecològica de Catalunya. Ha assegurat que no hi hauria pacte amb el PP ni amb CiU, "a les antípodes" de les seves propostes en política social, i que desitjava un govern que no tingués tant soroll mediàtic. Joan Puigcercós (ERC) basà el seu discurs sobre el procés de deslocalització industrial, la "inquietant precarització dels joves" i el reforçament de la identitat catalana. Lamentà que la societat no tinguí "les eines necessàries per preparar en bones condicions l'acollida d'immigrants", tema sobre el qual, segons ell, no s'ha de fer electoralisme. Felip Puig, de CiU, va dir que era indispensable tenir "un model de societat i de país", que no sigui dependent i subordinat a l'estat espanyol, com ho és, al seu entendre, el projecte del PSC. Sobre la immigració, va dir que, tot i que els drets socials i la defensa dels drets humans eren imprescindibles, no es podien "regalar els drets polítics", refusant així el dret de vot

als immigrants. També va considerar el tripartit com un "fracàs", causa d'una pèrdua de prestigi i d'autoestima dels catalans. Per fi, Antoni Castells va qualificar de "repte" i de "futur d'esperances" el desplegament del nou Estatut. Va dir que el PSC tenia "un especial protagonisme en el catalanisme", i que anava a les eleccions "per guanyar". Recongué també que Montilla no representarà un canvi de camí, sinó que permetrà "anar més enllà en el projecte polític del PSC engegat pel president Maragall".

D'entre els altres polítics que han passat per l'UCE, destaca la vinguda del Josep-Lluís Carod-Rovira, que participà en un acte sobre el procés de pau d'ETA, que qualificà "d'irreversible". El líder d'Esquerra es va atribuir l'engegada del procés de pau, arran de la famosa trobada amb ETA a Catalunya Nord fa dos anys i mig. També va assistir a l'UCE Jordi Pujol, com a ponent en una jornada sobre el cristianisme. L'expresident català no va fer cap declaració ni va convocar cap conferència de premsa posterior a la seva intervenció. Altres polítics i consellers també van passar per Prada, com Francesc Baltasar (ICV), conseller de medi ambient català, qui va fer un primer balanç dels incendis de l'estiu, o el conseller d'Agricultura, Jordi William Carnes i Ayats (PSC), qui exposà la relativa bona situació de l'agricultura catalana. En paral·lel a aquest allau de polítics del Principat, no ha vingut cap polític valencià o balear, en plens debats sobre els altres projectes d'estatuts dels Països Catalans.

P. Habet

L'UCE té una nova seu al Centre d'Estudis Transfronterers Pau Casals, situat al castell de Valroc de Prada, un nou espai de trobada també entre estudiants de secundària dels Països Catalans.

Balears, diverses audicions en cada un dels territoris dels Països Catalans van permetre seleccionar, d'entre 250 candidats, una vuitantena de músics per a un primer concert celebrat al Forum de les Cultures de Barcelona el 2004. Enguany, la incorporació i la implicació de la fundació UCE en el projecte han permès aconseguir els finançaments per fer una nova trobada. D'aquesta manera, són seixanta-un intèrprets membres de l'OJIPC, als quals cal afegir alguns col·laboradors excepcionals, que van assajar a Prada durant els deu dies de la Universitat, unes set hores i mitja el dia, abans d'oferir un concert a l'Abadia de Sant Miquel de Cuixà. L'Orquestra es dedica especialment a la recuperació i a la difusió d'una part del patrimoni musical català oblidat. En aquest cas, s'estrenaven tres obres d'Enric Morera que no s'havien tocat des de la fi del segle XIX. Durant els seus dos darrers dies a Catalunya Nord, l'Orquestra també enregistra un disc, gràcies a la participació de Catalunya Musica. Aquest disc serà distribuït, abans de Nadal, a totes les entitats culturals catalanes, amb l'objectiu de fer arribar a tothom una part imprescindible del patrimoni musical català.

Un centre dinamitzador. I és que la Universitat Catalana d'Estiu ha fet més que organitzar la segona trobada de

La gran novetat de l'UCE d'enguany ha estat la vinguda de l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans (OJIPC)

l'Orquestra, ja que tindrà la seu a Catalunya Nord, al Centre d'Estudis Transfronterers Pau Casals, nova adquisició de l'UCE. Aquest centre, situat al castell de Valroc de Prada, serà un nou espai on es reuniran alumnes de secundària de tots els Països Catalans, per treballar sobre un tema en particular. Ja s'ha proposat treballar sobre el Canigó, la història dels Països Catalans, la llengua catalana, la Retirada, l'ocupació nazi o encara la resistència catalana. L'interès és de reunir alhora joves de Catalunya Nord i d'altres parts del país, condició imprescindible per compartir experiències i coneixements. Les obres que s'han de dur a terme faran del Pau Casals un nou centre d'estudi nord-català dedicat a la llengua i la cultura, amb una capacitat d'allotjament de vuitanta-sis persones. La inauguració s'hau-

Generació perduda

El trencament de relacions entre l'Institut Joan Lluís Vives i l'UCE ha impedit que els alumnes universitaris obtinguin el reconeixement de crèdits de lliure elecció per assistir a Prada.

L'IJLV volia imposar condicions sobre el contingut dels cursos, i, davant la negativa de l'UCE, que vol mantenir la independència en aquest sentit, va demanar a la vintena d'universitats dels Països Catalans que no reconeguin crèdits. Totes han complert, menys la UIB, la Universitat de Perpinyà i algunes llicenciatures de la UB. El fet que els alumnes no obtinguin un reconeixement per la seva assistència, sumat al fet que enguany l'UCE s'ha publicitat molt tard, expliquen en part que els joves hagin perdut presència a les aules de Prada, i que s'estigui produint un cert canvi generacional. Un públic més adult, en molts casos militant i un tant nostàlgic de l'ambient reivindicatiu de fa dècades, ha evidenciat que l'UCE necessita moure fitxa perquè els joves no siguin la generació perduda. El Centre d'Estudis Transfronterers Pau Casals, que acollirà estudiants de secundària dels Països Catalans a partir del 2008, pot ser la seva carta de salvació, fent escola per a futurs alumnes de l'UCE.

Gemma Aguilera

ria de fer a final del 2007, i l'any següent veuria arribar els primers alumnes. Segons Joan Maluquer, gerent i secretari de l'equip rector de l'UCE, "el centre Pau Casals crearà noves dinàmiques que haurien d'ajudar a consolidar l'UCE. Serà un veritable lloc d'intercanvi entre alumnes d'arreu dels Països Catalans". Un nou repte que començarà per l'UCE. Aconseguir atreure les noves generacions serà la condició *sine qua non* per evitar un inimaginable punt final del que és ara una trobada històrica dels Països Catalans, a Catalunya Nord.

Pere Habet